

гърды-ты, като че ли му ся сърдце пукна—и като свѣткавица излѣтя вѣнъ изъ стаѣж-тѣ. Марія испишия и обумря, ала той нито ѹ писѣка чу, нито видя нейно-то обумиране. Отлѣтя и слѣдъ малко пакъ го гледашъ, какъ натиска и мушка ся прѣзъ народа, като да бяга отъ нѣщо, като да го гони нѣкой.

— Горять! изкыкаха на тържище-то.

— Горять! повториха хыляда гласове.

На тържище-то и по улицы-ты ся свѣтна, катъ че ли сѣлице-то на еднашь огря. Сурсувулова-та пала-та ся видеше въ пламъкъ.

— На помощ! Избавяйте! фанаха да выкаты.

Народъ-тѣ ся литна камъ палатѣж-тѣ. Свѣтъ напълни до высокы-ты скалы, на кои-то ся въздигаше палата-та и на кои-то ся идеше прѣзъ моста.

Отъ тържище-то не можеше да ся помогне; тамъ прѣ-чахъ на входа чердаци-ти, кои-то на единъ-пѣтъ бѣхъ потънали въ пламъкъ.

Нѣмешка-та грозно погледна свѣтъ-тѣ на горяще-то здание, кое-то мѣташе на горѣ огненны кулы, гѣсты облацы отъ димъ и силны искры, па съ отчаянно участіе гледаше отчаяніе-то на оныя, кои-то ся натискахъ около прозор-цы-ты и доксаты-ты за да быхъ си продължили поне още нѣкожъ минутѣ своя животъ. Мжже и жены кърсахъ рѣцѣ и простирахъ гы камъ народа. На освѣтлено-то имъ отъ огъня лице видѣше ся, че искать помощъ. Видеше ся, че выкаты, пищаты, ала думы-ты имъ ся не разбирахъ. Заглушаваше гы прашеніе-то на огъня, жубореніе-то на рѣкѣж-тѣ и писѣкъ-тѣ на жертвы-ты, кои бѣхъ осждены да гы изгори огънь-тѣ живы. Народъ-тѣ имъ простираше рѣцѣ, ала напраздно. Не можеше да ся помогне. Нѣколкомина ся